

РЕШЕНИЕ

№ 733

гр. Варна, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, VI СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас В. Славов

при участието на секретаря Веска П. Петрова
като разгледа докладваното от Атанас В. Славов Гражданско дело №
20213100102613 по описа за 2021 година

Производството е с правно основание чл.2б от ЗОДОВ

Производството по делото е образувано по предявен от Г. П. С. с
ЕГН:***** и постоянен адрес гр. В. Т., ул. „*****“ № *****, чрез
адвокат А.Г. П. с адрес гр. В. Т., ул. „*****“ № ***** и съдебен адрес: гр.
В. Т., ул. „*****“ № 5 ПРОТИВ ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ с адрес: *****, ОКРЪЖЕН СЪД В. Т. с адрес: гр. В. Т., ул.
*****, АПЕЛАТИВЕН СЪД В. Т. с адрес: гр. В. Т., ул. ***** и
ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД с адрес: гр. С. *****, иск с правно
основание чл. 2"б" от ЗОДВ и цена на иска: 60 000 лева.

В исковата си молба ищеца твърди, че с Решение № 46/20.10.2020 год.
по НД № 157/2020 г. на ВКС е приключило образуваното и водено против
него наказателно производство.

Със заявление от 10.03.2021 год. ищеца е поискал определяне на
обезщетение заради нарушаване на правото му - делото да бъде разгледано в
разумен срок. В резултат на заявлението, Заместник-министърът на
правосъдието му е предложил обезщетение в размер на 2100 лв., като ищеца
не е приел така предложеното обезщетение и не е сключил споразумение, тъй
като счита, че предложеното обезщетение за силно занижено и несправедливо
по отношение на претърпените от него неимуществени вреди, от една страна,

а от друга, не е съгласен с част от изводите в констативния протокол.

В исковата си молба твърди, че наказателното производство против него е започнало с Постановление от 05.04.2006 год. по пр.пр. № 539/2005 год. по описа на Окръжна прокуратура В. Т. и е приключило на 20.10.2020 год. с цитираното по горе решение на ВКС.

Общата продължителност на производството е 14 години, 6 месеца и 15 дни, като според ищеца, не е вярно обстоятелството отразено в констативния протокол, че продължителността е 8 години, 9 месеца и 7 дни. В протокола периодът е намален защото от общата продължителност е изключено времето, през което досъдебното производство е било прекратено и против ищеца не е имало повдигнато обвинение.

Ищеца твърди, че прекратяването на практика е забавило окончателния съдебен акт, с оглед на последвалото му възобновяване и приключване с осъдителна присъда, което води до извод, че Постановлението за прекратяването е било незаконосъобразно и неправилно и следва срока на производството и размера на обезщетението за забавено правосъдие да счети и за времето през което производството е било прекратено.

Ищеца твърди, че налице пряка причинно-следствена връзка между прекратяването на производството и неговата обща продължителност.

Подсъдимия не е станал причина за отлагане или забавяне на делото в неговата досъдебна и съдебна фаза.

По отношение на констатациите за продължителността на производството в неговата съдебна фаза, не оспорва направените в констативния протокол на Инспектората към Висшия съдебен съвет констатации.

Моли съда, да постанови решение, с което осъди ответниците ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, ОКРЪЖЕН СЪД - В. Т., АПЕЛАТИВЕН СЪД - В. Т. и ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД да заплатят солидарно на ищеца, сумата от 60 000 лв., представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, поради нарушаване на правото за гледане на делото му в разумен срок.

С исковата молба са направени доказателствени искания и се представени.

В съдебно заседание ищеца редовно призован не се явява, но се представлява от процесуален представител по пълномощие, който поддържа иска. Претендира направените по делото разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба ответника ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – Варна, с който оспорва предявения иск както по основание така и по размер.

Моли съда да отхвърлите изцяло предявеният иск.

В съдебно заседание, ответника редовно призован се представлява от прокурор в окръжен прокуратура, който оспорва иска и поддържа отговора. Ва дадения от съда срок е депозирана писмена защита.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника от Върховен касационен съд на Република България, с който се оспорват предявените иски, като неоснователни, относно цялостното забавяне при произнасянето от всички съдебни инстанции.

Моли съда да отхвърлите предявените иски като неоснователни.

В съдебно заседание ответника редовно призован не се представлява. В депозирано писмено становище моли съда да отхвърли иска и присъди разноски представляващи юрисконсултско възнаграждение определени по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ответника Апелативен съд - В. Т., с който оспорва предявения иск като недопустим и неоснователен.

Моли съда да отхвърли предявения иск по отношение на Апелативен съд - В. Т. като неоснователен и недоказан.

В съдебно заседание ответника редовно призован не се представлява.

В срока по чл.131от ГПК е постъпил отговор от ответника ОКРЪЖЕН СЪД В. Т., с който оспорва предявения иск като неоснователен поради противоречие с материално-правните разпоредби, както и за недоказан.

Моли съда да отхвърли като неоснователен и недоказан предявения иск.

В съдебно заседание ответника редовно призован не се представлява. В депозираното по делото писмено становище, моли съда да отхвърли предявения иск.

След като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено

от ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

С постановление от 05.04.2006 год. по пр. пр. № 539/2005 год. по описа на Окръжна прокуратура, следствено дело № 196/2006 год. по описа на ОСС- В. Т., е образувано предварително производство срещу ищеца Г.П. С. от гр. В. Т., за престъпление по чл.255, ал.1 от НК и престъпление по чл.210, ал.1, т.5, вр. чл.209, ал.1 от НК.

С Постановление от 21.06.2006 год. по пр. пр. № 510/2005 г. АП- В. Т. е удължила срока за разследване с 4 месеца, считано от 05.06.2006 год.

Главният прокурор е удължил срока за разследване с 6 месеца, считано от 05.10.2006 год. и сл. дело № 196/2006 г. по описа на ОСС - В. Т. е взето на специален отчет от ВКП и АП-В. Т..

С Постановление от 13.04.2007 год., прокурор при ОП-В. Т., е прекратил наказателното производство на основание чл.243, ал.1, т.1, вр.чл.24, ал.1 от НПК, поради това, че деянията не съставляват престъпления.

С определение от 20.07.2007 год. съдът е потвърдил постановлението за прекратяване на наказателното производство.

С определение № 54 от 29.08.2007 г. по ВЧНД № 220/2007 г. Великотърновският апелативен съд е потвърдил определение № 63 от 20.07.2007 г., постановено по ЧНД № 316/07 г. на Окръжен съд - В. Т..

На 02.02.2011 год. по жалба до главния прокурор с искане да бъде извършено ново разследване на дейността на ищеца във ВКП е заведена преписка № 1519/2011 год.

На 08.02.2011 год. жалбата е изпратена по компетентност на Окръжна прокуратура - В. Т., където е заведена пр.пр. № 239/2011 год.

С постановление от 18.03.2011 год. по пр. пр. № 510/2005 год. по описа на АП-В. Т. апелативният прокурор на АП-В. Т. е отменил постановлението от 13.04.2007 год. по пр. пр. № 539/2005 год. на Окръжна прокуратура - В. Т., само в частта, с която наказателното производство по сл. д. № 196/2006 по описа на ОСС- В. Т., водено срещу Г. П. С., е прекратено поради това, че деянието не съставлява престъпление по чл.252, ал.1 от НК.

На 18.05.2011 год. ОП-В. Т. е удължила срока на разследване с 4 месеца, считано от 18.05.2011 год. до 18.09.2011 год., като срока на разследване е удължен до 18.01.2012 год. и до 18.03.2012 год.

С постановление от 05.01.2012 год., на следовател при ОСЛО в ОП-В. Т., ищеца Г. П. С. е привлечен, в качеството на обвиняем за извършено престъпление по чл.252, ал.1, пр.1 от НК. Постановлението е предявено на 13.01.2012 год. и спрямо ищеца е взета мярка за неотклонение „Подписка“. Проведен разпит на обвиняемото лице. Досъдебно производство № 196/2006 год. по описа на ОСС-В. Т. е предявено на ищеца и на неговия защитник.

На 23.04.2012 год. ОП-В. Т. е внесла в Окръжен съд - В. Т. материалите по досъдебно производство № 196/2006 г. по описа на ОСЛО в ОП-В. Т. ведно с обвинителен акт против ищеца Г. П. С. за извършено престъпление по чл.252, ал.1, пр.1 от НК.

На 24.04.2012 год. е образувано НОХД № 243/2012 год. по описа на Окръжен съд - В. Т.. Съдия докладчика е насрочила делото за разглеждане в открито съдебно заседание за 04 и 05.06.2012 год.

Проведени са множество съдебни заседания: на 04.06.2012 год., на 16.07.2012 год. на 01.10.2012 год., на 26.10.2012 год., на 28.11.2012 год., на 23.01.2013 год., за 15.02.2013 год, пренасрочено и проведено на 27.02.2013 год., в което съдебното следствие е обявено за приключено.

Съдът се произнесъл с Присъда № 34 от 04.03.2013 год., по НОХД № 243/2012 год. по описа на Окръжен съд - В. Т., с която е признал ищеца Г. П. С. за виновен в извършване на престъпление по чл.252, ал.1, пр.1 от НК и му е наложил наказание.

Ищеца е признат за невинен в част от обвинението, по която е оправдан.

По жалба на ищеца, от 12.03.2013 год. на 08.03.2016 год. е образувано ВНОХД № 70/2016 год. по описа на Апелативен съд - В. Т..

Делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на 25.04.2016 год.

Проведени са три заседание, първото отложено по искане на защитника на ищеца, и е постановено Решение № 124 от 21.06.2016 год. по ВНОХД № 70/2016 год. по описа на Апелативен съд - В. Т., с което е отменена Присъда № 34/04.03.2013 год., по НОХД № 243/2012 год. по описа на ОС - В. Т. в осъдителните ѝ части, и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

На 22.06.2016 год. е образувано НОХД № 258/2016 г. по описа на

Окръжен съд - В. Т..

Проведени 13 съдебни заседания и съдът е постановил Присъда № 15/02.02.2018 год., по НОХД № 258/2016 год. по описа на ОС - В. Т., с която ищеца е признат за невинен, по обвинението в извършване на престъпление по чл.252, ал.1, пр.1 от НК.

По въззивен протест, на 11.10.2018 год. е образувано ВНОХД № 372/2018 год. по описа на Апелативен съд - В. Т..Проведени са няколко съдебни заседание, за събиране на доказателства и е постановена Присъда № 204/01.10.2019 год., по ВНОХД № 372/2018 год. по описа на АС - В. Т., с която частично е отменена Присъда № 15/02.02.2018 год. по НОХД № 258/2016 год. на Окръжен съд - В. Т., а ищеца в качеството на подсъдим е признат за виновен за престъпление по чл.252, ал.1, пр.1 от НК и му е наложено наказание. В останалата част присъдата е потвърдена.

По подадена от ищеца чрез неговия процесуален представител касационна жалба на 17.02.2020 год. е образувано НД № 157/2020 год. по описа на ВКС, 3-то НО и е насрочено за 19.03.2020 год.

Поради обявеното извънредно положение в страната и Заповед № 541 от 15.03.2020 год. на председателя на ВКС, делото е отсрочено за 21.05.2020 г.

В съдебно заседание, проведено на 21.05.2020 год. и е постановил Решение № 46/20.10.2020 год., по НД № 157/2020 год. по описа на ВКС, III н.о., с което е оставил в сила Присъда № 204/01.10.2019 год. на Апелативен съд В. Т., по ВНОХД № 372/2018 год. по описа на съда.

От така изложеното е видно, че против ищеца наказателното производство е продължило от 05.04.2006 год. до 20.10.2020 год., когато е приключило с окончателен съдебен акт на ВКС или с продължителност от 14 години, 6 месеца и 15 дни.

За период от 3 години, 6 месеца и 18 дни, т.е. от 29.08.2007 год. до 18.03.2011 год. досъдебното производство е било прекратено.

По делото са разпитани свидетели. От разпита на свидетелката С.А съпруга на ищеца, установява, че вследствие на воденото срещу ищеца наказателно дело, 17 години процес срещу него, се променил коренно – станал затворен и необщителен. Първоначалните действия против него са през 2005 год. до 2007 год., когато делото е прекратено. Около 200- 250

човека са му звънели по телефона, че са викани да дават показания срещу нещо, че е престъпник, че се занимава с престъпна дейност. През 2007 год. делото е прекратено.

Заедно с това в местния печат са публикувани статии, в които ищеца е описан като престъпник, че обирал хората, имал недобронамерено поведение.

Той се затворил в себе си, станал раздразнителен и притеснителен.

През 2010-2011 год. делото се е възобновило и отново започнали поредица от позвънявания, нападки от хора, с които той е работи и е затворил офиса. Хората се обаждали с нападки, че е престъпник, че е злоупотребил с тях. Съпругът ѝ станал изключително емоционално нестабилен.

Били под постоянно напрежение и постоянно очаквали да се случи нещо по-лошо и се случило - повдигането на обвинението. С оправдателната присъда е имало надежда но след това всичко е станало безнадеждно.

Съпругът ѝ бил отегчен от абсолютно всичко. Преди това той е бил усмихнат, забавен и уравновесен мъж. Няма близки приятели поради делото, всички се отдръпнали от тях.

От разпита на свидетелят М. М. П. съученик на ищеца и от тогава се познават. Ищеца разбрал, че против него се води разследване защото му обаждали негови контрагенти, близки и приятели, които му казвали. Няколко години били викани, разпитвани, всички лица свързани с неговата дейност и фактически, хората започнали да го отбягват и да стават неприятелски настроени към него. Първоначално ищеца не бил толкова притеснен, но впоследствие станало сериозно и започна да се отразява на живота му. Станал раздразнителен, нервен. Бил притеснен постоянно заради неговите проблеми. Хората започнали да го отбягват, приятели и близки около него също. Към момента все още няма нормална комуникация с хора. Няма приятели. Ищеца се променил, станал човек, с който все по-трудно можеш да общуваш.

По делото е приета и съдебно психиатрична експертиза изготвена от вещото лице д-р Р.Б., специалист по психиатрия и съдебна психиатрия.

Съдът е приел заключението на вещото лице, от което установи, че ищеца не страда от психично разстройство. Продължителното разглеждане на наказателното производство, против него, не е довело до психично разстройство.

Описаната по делото тревожност и лесна раздразнителност при ищеца, са причинени от други житейски фактори, освен от воденото против него наказателно производство.

Тази фактическа обстановка съдът установи от събраните писмени доказателства, които съдът кредитира. Съдът не кредитира и показанията на свидетелката С.а, тъй като е близки отношения с ищца, тя е негова съпруга и обективно заинтересована от изхода на делото, като следва да се ценят при условията на [чл.172 ГПК](#).

Съдът кредитира показанията на св.П. относно факта, че бил притеснен от факта на воденото срещу него наказателно производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Предявения иск е частично основателен и доказан.

Съгласно [чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ](#), Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и на юридически лица от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от Конвенцията.

Нормата на закона е въведен национален компенсаторен механизъм за бавно правосъдие и е самостоятелна хипотеза на отговорност на държавата за вреди, причинени на частноправни субекти в резултат от действията и/или бездействията на нейните правозащитни органи.

Абсолютна предпоставка за предявяване на иска по приключени производства е изчерпването на административната процедура за обезщетение на вреди по реда на [глава Трета "а" от ЗСВ](#), по която няма постигнато споразумение по смисъла на [чл. 8, ал.1](#) и [ал.2 ЗОДОВ](#).

В настоящия случай от представените писмени доказателства се установява, че такава административна процедура е инициирана от ищеца и в хода ѝ, е определено обезщетение в полза на ищеца в размер на 2100 лв., но не е сключено споразумение.

При така изложеното на основание [чл. 60з ЗСВ](#), именно споразумението е основание за заплащане на определеното обезщетение, което пък от своя страна е нормативно регламентирана в [чл. 60л ЗСВ](#) и представлява пречка за предявяване на същите права по съдебен ред, настоящият съдебен състав

намира, че са налице специалните процесуални предпоставки на [чл. 8, ал. 2 ЗОДОВ](#) и предявеният иск е допустим.

В случая иска е допустим и следва да се разгледа по същество по реда на ГПК.

Наличието на наказателно обвинение срещу ищеца, с подигнато обвинение за извършено престъпление и като такова лице има право на справедлив и публичен процес и гледане на неговото дело в разумен срок, поради което попада в кръга на лицата по [чл.6 от КЗПЧОС](#), имащи право на обезщетение по заявения ред и се явява материално легитимирана надлежна страна в процеса.

За успешното провеждане на иска за обезщетение ищеца, следва да установи, при условията на пълно и главно доказване, че е претърпял неимуществени вреди, които са пряка причинно-следствена връзка с неприключване на наказателното производство в разумен срок, както и размера на тези вреди.

Според [чл.26 ал.2 ЗОДОВ](#), при изследване на въпроса относно разумността на срока съдът взема предвид общата продължителност и предмета на производството, неговата фактическа и правна сложност, поведението на страните и на техните процесуални или законни представители, поведението на останалите участници в процеса и на компетентните органи, както и други факти, които имат значение за правилното решаване на спора.

По материалите по приобщеното наказателно дело се изяснява, че в разглежданата хипотеза досъдебното производство за повдигнатото обвинение за престъпление чл.252, ал.1, пр.1 от НК

Обсъжданата релевантна фаза на наказателния процес е продължила в периода от 05.04.2006 год. до 20.10.2020 год., когато е приключило с окончателен съдебен акт на ВКС или с продължителност от 14 години, 6 месеца и 15 дни. От този период следва да се приспадне времето от 3 години, 6 месеца и 18 дни, времето от 29.08.2007 год. до 18.03.2011 год., когато досъдебното производство водено против ищеца, по което му е повдигнато обвинение е прекратено.

Настоящия съдебен състав приема, че от общата продължителност на воденото против ищеца наказателно дело, от датата на негово образуване до

датата на постановяване на окончателен съдебен акт, следва да се изключи, периода от време, през който досъдебното производство е било прекратено. В този период от 3 години, 6 месеца и 18 дни, против ищеца не е имало повдигнато обвинение, досъдебното производство е било прекратено, съответно не е имало висящо наказателно производство и не могат да се извършват процесуални действия.

При така изложеното се налага извод, че общата продължителност на воденото срещу ищеца наказателно производство е продължило 11 години, без три дни.

Настоящата съдебна инстанция споделя извода, изразен Констативен протокол РС-21-105/28.04.2021 год. на Инспектората към ВСС, след подадено заявление по реда на глава III ЗСВ и неприето предложение за споразумение, че правото на ищеца по чл.6 §1 ЕКЗПЧ за разглеждане на делото в разумен срок е нарушено.

Обвиненията са за престъпления против кредитната система, като може да се приеме, че делото е било с фактическа и правна сложност /тъй като са ангажирани множество доказателства, изготвяни са експертизи, получаването на доказателства от чужбина, обсъждани са различни правни въпроси/.

В производството не е установено налице и системно поведение на ищеца, с което е да е станал причина със своето поведение за отлагане на делото и съответно за забавяне производството и т.е. със своето поведение да е затруднявал извършването на процесуални действия и да е допринесъл до неговото забавяне.

С оглед на горното, времето през, което против ищеца е водено наказателно производство продължило 11 години е прекомерно дълъг период от време.

Всеки орган на държавата има задължение за извършва процесуални действия в разумен срок, като никакво позоваване на трудности от различен характер не може да оправдае проблем по отношение на прекомерната продължителност на производствата.

В този смисъл искът е доказан по основание.

По отношение на неговия размер, съдът съобрази следното:

Обезщетение за неимуществени вреди се определя по справедливост на

основание [чл.52 ЗЗД](#), съгласно задължителните указания, дадени с ППВС № 4/1968 год., понятието "справедливост" не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая справедлив еквивалент на претърпените от ищцата неимуществени вреди по смисъла на [чл.52 ЗЗД](#) е сумата от 2500 лв.

По делото не са установени обективни факти, за характера и степента на преживените негативни емоции и техния интензитет. Разпитаните свидетели твърдят, че ищеца се е затворил в себе си и ограничил своите контакти. Съобразно заключението на вещото лице делото леката тревожност и лесна раздразнителност у ищеца, са причинени от други житейски фактори, а от воденото наказателно производство.

Съдът следва да прецени и конкретното поведение на ищеца в хода на процеса, в т. ч. оказаното съдействие при разследването и не е ставал причина за отлагане на делото.

Единствения фактор водещ до по-висок размер на обезщетение е продължителността на наказателното производство провело се за период от 11 години.

С оглед на изложените релевантни за спорното право обстоятелства, както и общото ниво на икономическо благосъстояние в страната, съдът счита, че горепосоченият размер на обезщетението напълно репарира действително претърпените от ищцата неимуществени вреди.

От гореизложените мотиви следва, че предявеният иск с правно основание [чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ](#), следва да бъде частично уважен, като се присъди в полза на ищцата обезщетение за неимуществени вреди в размер на 25 00 лева.

За разликата над сумата от 2500 лв. до пълния предявен размер от 60 000 лв. претенцията подлежи на отхвърляне.

По разноските:

По смисъла на [чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ](#), ако искът бъде уважен частично, съдът осъжда ответниците да заплати разноските по производството, както и

внесената държавна такса, включително и възнаграждение за един адвокат, съразмерно с уважената част от иска.

Ищцата е претендирала разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 2 360 лв., но не е представил доказателства за заплащането им, а в договора за правна защита и съдействие от 21.10.2021 год. (л.5), е договорено възнаграждение при условията на чл.38 ал.2 вр.38 ал.1 т.2 от ЗА.

В този случай, ако предявения иск е основателен, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, което съдът определя съгласно [Наредба](#) на минималния размер на адвокатските възнаграждения в конкретния случай в размер на 405 лева чл.7 ал.2 т.2 от Наредбата.

С оглед изхода на делото и на основание [чл.10, ал.3 ЗОДОВ](#), в полза на ищцата следва да бъдат присъдени разноски за заплатената държавна такса по иска по [чл.26, ал. 1 ЗОДОВ](#), в пълен размер от 10 лв.

Ответниците не са претендирали разноски, поради което такива не следва да им бъдат присъждани.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с адрес гр.С., бул. "*****" № 2, ОКРЪЖЕН СЪД В. Т. с адрес: гр.В. Т., ул. *****, АПЕЛАТИВЕН СЪД В. Т. с адрес: гр.В. Т., ул. ***** и ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД с адрес: гр. С. ***** ДА ЗАПЛАТЯТ СОЛИДАРНО на Г. П. С. с ЕГН:***** и постоянен адрес гр. В. Т., ул. „*****" № *****, сумата от 2500 лв. (две хиляди и петстотин лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат от нарушено право на разглеждане и решаване в разумен срок по пр. пр. № 539/2005 год. по описа на Окръжна прокуратура, следствено дело № 196/2006 год. по описа на ОСС-В. Т., НОХД № 243/2012 год. по описа на Окръжен съд - В. Т., ВНОХД № 70/2016 г. по описа на Апелативен съд - В. Т., НОХД № 258/2016 год. по описа на ОС - В. Т., ВНОХД № 372/2018 год. по описа на Апелативен съд - В. Т. и НД № 157/2020 год. по описа на 3-то НО на ВКС, на основание [чл.26 ал.1 от ЗОДОВ](#).

ОТХВЪРЛЯ, като НЕОСНОВАТЕЛН И НЕДОКАЗАН предявения иск

от Г. П. С. против ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, ОКРЪЖЕН СЪД В. Т., АПЕЛАТИВЕН СЪД В. Т. и ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД, с правно основание [чл.26 ал.1 от ЗОДОВ](#), за разликата над сумата от 2 500 лв. до пълния предявен размер на претенцията от 60 000 лева.

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, ОКРЪЖЕН СЪД В. Т., АПЕЛАТИВЕН СЪД В. Т. и ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД, да заплатят на адв.А.Г. П. с ЕГН:*****, с БУЛСТАТ:104602699 и съдебен адрес гр.В. Т., ул.*****, № 5, сумата 405 лева, възнаграждение за осъществената адвокатска защита на основание чл.38 ал.2 от ЗА.

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, ОКРЪЖЕН СЪД В. Т., АПЕЛАТИВЕН СЪД В. Т. и ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД, да заплатят на Г. П. С. с ЕГН:*****, сумата от 10 лева, представляваща направените по делото разноски заплатена държавна такса, на основание [чл.10, ал.3 ЗОДОВ](#).

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____